

Gerje-Perje-sík MTÉT

A Gerje-Perje sík MTÉT a Duna-Tisza közti síkvidéken, Pest megye, Bács-Kiskun megye, Jász-Nagykun-Szolnok megye találkozásánál helyezkedik el.

Kiterjedt gyepterületeivel, vízfelületeivel, idős magányos fáival, őshonos fajokból álló ligeteivel a Gerje-Perje sík kiemelt tájképi- és természetvédelmi értéket képvisel. Együtt találhatóak meg itt a Tiszántúlra jellemző nagy kiterjedésű szikes puszták és a Duna-Tisza-közéire jellemző láprétek, homoki legelők, jól megőrizve az alföldre jellemző, legeltetéssel hasznosított pusztai élőhelyek mozaikját.

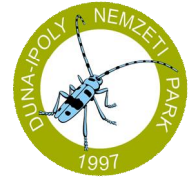
Fotó: Vidra Tamás

A nagy kiterjedésű gyepek, legelők és kaszálók antropogén hatásra alakultak ki, és természeti állapotuk fenntartása továbbra is emberi beavatkozással lehetséges. A természetes gyeptípusok közül legnagyobb kiterjedésben mocsárrétek, és cickóros puszták fordulnak elő a területen, amelyek a termőhelyi viszonyok miatt igen sérülékenyek, könnyen gyomosodnak és degradálódnak.

Ezen természetszerű élőhelyeken kívül kis kiterjedésben nádasok, zsombéksásos állományok, ürmöspuszták, szikes rétek találhatóak az MTÉT határain belül.

Az MTÉT elsődleges célja a mozaikos kultúrtáj megőrzése. A természeti értékek megóvásához, a gyepekhez kötődő védett fajok és az értékes madárvilág megőrzéséhez a környezeti szempontokkal összhangban működő mezőgazdálkodás szükséges.

Kapcsolat:
Vincze Tibor
tel:(30) 504 6559
e-mail: vincze.tibor@dinpig.hu

Az MTÉT-t három nagyobb vízfolyás, a Gerje, a Perje és a Kőrös-ér érinti. A vízállásos területek kedvező élőhelyet nyújtanak a legtöbb kétéltű faj számára. A terület szinte minden vízállásában nagy számban megtalálható a vöröshasú unka. Az ásóbéka a tavaszi vonulási időszakban többfelé látható, de a nyár derekára jellegzetesen nagyra növő lárvái a legtöbb csatornában jelentős számban észlelhetők. A hullók sorában kiemelt jelentőségű a Natura 2000 jelölő faj mocsári teknős.

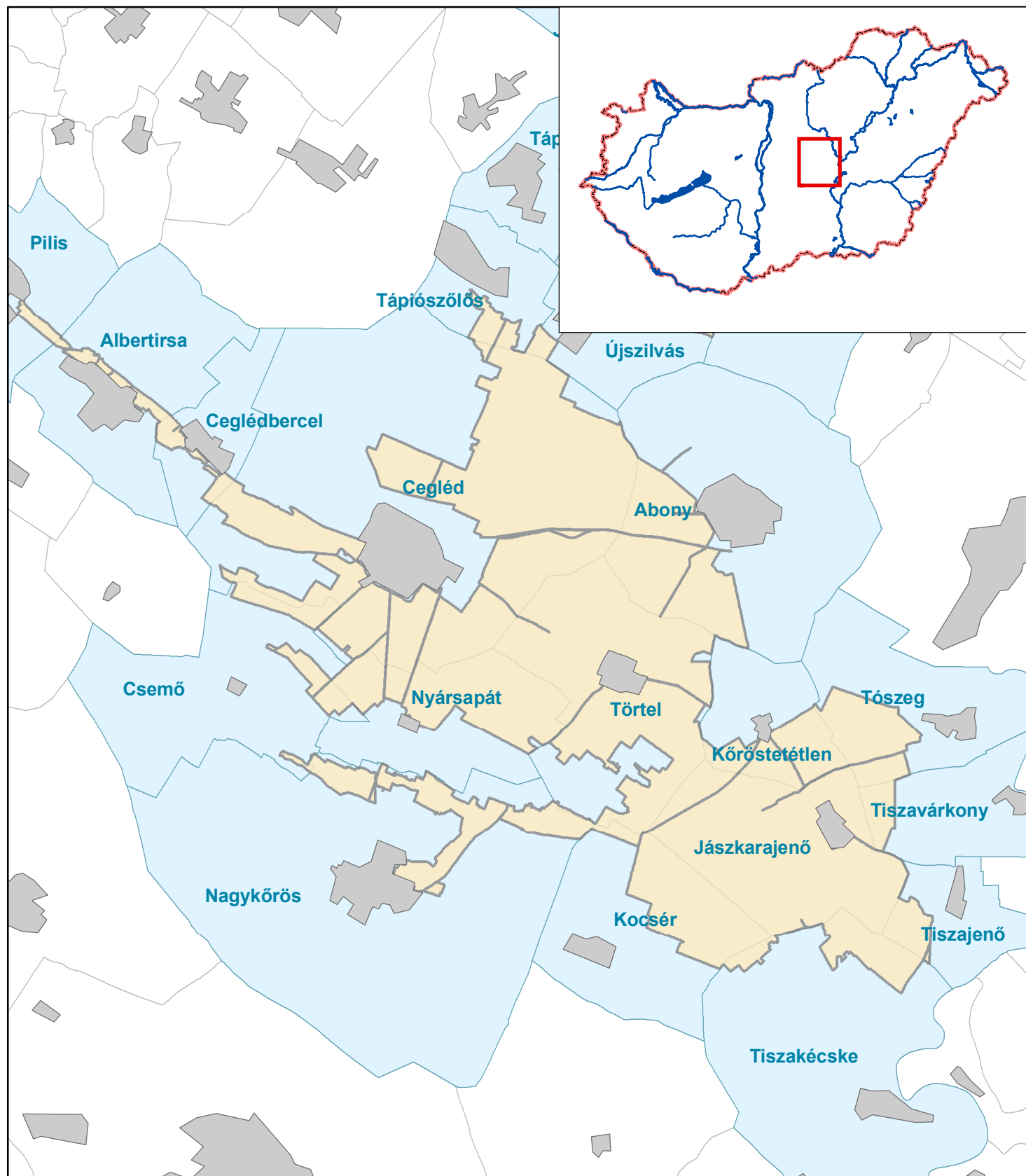
A térség legmagasabb térszínein, főleg a homokdombok platóin az egykori alföldi sztyepprétek maradványaiként főként zárt homokpusztaréteket, kisebb részben löszpusztagyepet találunk.

A gerincesek fajokban leggazdagabb csoportját a madarak jelentik. Megfelelő vízviszonyok esetén mind a költő, mind a vonuló fajok nagy számban vannak jelen, közülük több faj is igen jelentős természetvédelmi értéket képvisel. A hamvas rétihéja, a kerecsensólyom, a kék vércse csak a legfontosabb fajok itt költő ragadozó madaraink közül, de a kanalas récétől kezdve a parlagi pityeren át, az ugartyúkig még számos faj tanúsítja a terület magas természetvédelmi értékét.

Fotó: Palaticz Péter

A Gerje-Perje-sík Magas Természeti Értékű Terület elhelyezkedése

Jelmagyarázat

- MTÉT
- MTÉT által érintett település közigazgatási területe
- Település közigazgatási területe
- Belterület

0 4 8 16 24 Km

